

Васа Ешкићевић

Васа Ешкићевић ([Ириг](#), 1/13. јануар 1867 — [Нови Сад](#), 21. јануар/3. фебруар 1933) је био српски сликар и наставник цртања.

Биографија

Рођен је у Иригу, 1/13. јануара 1867. године. Основну школу је завршио у родном месту, учио је берберски занат, али га је напустио због уметности.

После тога је отишао у Беч и уписао једну приватну сликарску школу. У [Бечу](#) је похађао и вечерњи курс цртања при Академији ликовних уметности. После три године школовања у Бечу отишао је у [Русију](#) где је завршио петоразредну уметничку школу, као питомац руске државе. После те школе похађао је још три године приватни институт кнегиње Тенишове у Петрограду под вођством чувеног руског реалисте [Иље Рјепина](#), а 1900. године примљен је као Рјепинов ђак у Императорску академију уметности, коју је завршио 1908. добивши диплому за конкурсну слику „Забајкалски козаци у манџурским кланцима“. До [Првог светског рата](#) остао је у Русији као наставник цртања и излагао у Москви и Петрограду.

Кад је почео Први светски рат дошао је у Србију и постао добровољац, ратни сликар Прве српске армије. Као добровољац у војсци је провео пет година и прошао голготу Албаније, боравак на Крфу и пробој [Солунског фронта](#). После тога се вратио у Ириг. Недуго затим прешао је у Нови Сад, у коме је наставио да живи све до смрти, 1933. године.

Највећи део његових старијих слика остао је у Петрограду. Осим слика које се налазе у Русији, опус му сачињавају углавном портрети ратника, сцене и положаји из рата и, ређе, пејзажи. Радио је у стилу академског реализма. Према новијим ставовима ликовне критике, у његовим делима има елемената експресионизма.

Бавио се и књижевним радом и превођењем. Био је члан књижевног одељења [Матице српске](#). Песме, чланке и преводе објављивао је у „Отаџбини“ (1892), „Лучи“ (1896-99), „Бранику“ (1898-99 и 1904), „Србадији“ (1923-24), „Северној Србији“ (1925-26). Његова аутобиографија, скице и остали рукописи чувају се у Рукописном одељењу Матице српске.

Његова породица је највреднији део уметничке заоставштине поклонила Галерији Српске читаонице и књижнице у Иригу. Највећи приватни колекционар његових слика са мотивима из Првог светског рата био је [Жељко Ражнатовић Аркан](#).

Умро је у [Новом Саду](#), 21. јануара/2. фебруара 1933. године.